Р Е Ш Е Н И Е
№ 43632

гр. София, 06.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова
ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Жана Петрова

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10164** по описа за **2026** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област чрез юрисконсулт В. Г. срещу Решение № 2234/20.06.2026г. по НАХД № 7503/2025г. на СРС, 10 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 23-2500074/17.04.2025г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл.416, ал.5, вр. чл.413, ал.2 от Кодекса на труда (КТ) на Общинско предприятие „Столично предприятие за третиране на отпадъци“ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл.275, ал.1 от КТ, вр. чл.206, ал.1, вр. чл.206а, вр. чл.24а, ал.2 от Наредба № 7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Ответникът – Общинско предприятие „Столично предприятие за третиране на отпадъци“, редовно призован, не се представлява, с писмено становище чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна, а

решението на СРС като неправилно следва да бъде отменено.
Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.
За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:
Във връзка с постъпил сигнал от телефон 112 за станала злополука по време на работа с Ц. Д. Б., работещ в Общинско предприятие „Столично предприятие за третиране на отпадъци“ на длъжността „механошлосер (старши на екип)“ в [населено място], общ. Столична, местност „С.“, на 22.01.2025г., около 16:30 часа е извършена проверка на място и по документи от служители на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, приключила с издаването на Протокол за извършена проверка № ПР2503195/ 21.02.2025г. В този протокол са описани обстоятелствата около извършената проверката, констатациите от нея и установените нарушения. Към Протокола са приобщени и фотоснимки на кофата на фадромата, а на дружеството са издадени предписания.
Въз основа на констатациите, обективирани в Протокола за извършена проверка, на 21.02.2025г. е съставен против Общинско предприятие „Столично предприятие за третиране на отпадъци“ Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-2500074/21.02.2025г. за извършено нарушение на чл.275, ал.1 от КТ, вр. чл.206, ал.1, вр. чл.206а, вр. чл.24а, ал.2 от Наредба № 7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване, изразяващо се в това, че работодателят не е осигурил здравословни и безопасни условия на труд така, че опасностите за живота и здравето на работника или служителя (Ц. Д. Б.) да бъдат отстранени, ограничени или намалени, като е използвано работно оборудване, повдигателно съоръжение без изправни товарозахватни приспособления без да е осигурена неговата устойчивост, като се имат предвид всички предвидими условия по време на употребата му и естеството на земната повърхност, в конкретния случай не бил обезопасен повдигателният механизъм на челен товарач фадрома с рег. № С20771, като носещите и другите части на работното оборудване/работното място не са достатъчно стабилни, устойчивостта им не е осигурена чрез подходящи и безопасни укрепващи приспособления, за да се предотврати всяка случайна и/или нежелана промяна в местоположението на цялото работно място и/или на части от него (кофа).
Въз основа на този АУАН на 17.04.2025г. Директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ е издал Наказателно постановление №[ЕИК] от 17.04.2025г., с което на основание чл.416, ал.5, вр. чл.413, ал.2 от КТ на Общинско предприятие „Столично предприятие за третиране на отпадъци“ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за нарушение на чл.275, ал.1 от КТ, вр. чл.206, ал.1, вр. чл.206а, вр. чл.24а, ал.2 от Наредба № 7 от 23 септември 1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване.
За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като процесното нарушението не е достатъчно подробно и ясно описано в АУАН и в НП. Според СРС в АУАН и в НП не са посочени кои са конкретните факти, които наказващият

орган е установил да са осъществени (или да не са осъществени) и да се субсумират под фактическия състав на чл.275, ал.1 от КТ и на чл.24а, ал.2, вр. чл.206, ал.1 и чл.206а от Наредба 7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. Освен това първоинстанционният съд е направил извод и за необоснованост на наказателното постановление, като е изложил подробни мотиви за това.
Решението е постановено при спазване на материалния закон.
Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато нарушение на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като липсва подробно, ясно и разбираемо описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е извършено. В АУАН и в НП липсва конкретика в описанието на изпълнителното деяние, осъществено чрез бездействие, а именно какви действия е следвало да извърши работодателя, за да бъде обезопасен повдигателният механизъм на челен товарач фадрома, какви конкретно са подходящите и безопасни укрепващи приспособления, които не са ползвани и дали те са подсигурени, а не са ползвани или не са предоставени от работодателя. Поради това нарушителят не може да разбере какви конкретни действия е дължал, които не е осъществил и заради което бездействие се твърди да е настъпила трудовата злополука. Горното се явява съществено процесуално нарушение, което винаги води до отмяна на наказателното постановление на формално основание.
Споделя се и извода на първостепенния съд, че са налице и основания за отмяна на наказателното постановление, тъй като неоснователно е била ангажирана административно - наказателната отговорност на дружеството - работодател и съответно следва издаденото срещу него наказателно постановление да се отмени поради недоказаност на административно - наказателното обвинение.
В случая дружеството е санкционирано за нарушение на чл.275, ал.1 от КТ, вр. чл.206, ал.1, вр. чл.206а, вр. чл.24а, ал.2 от Наредба № 7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. Вменява се на работодателя, че не е осигурил здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на пострадалия работник да бъдат отстранени, ограничени или намалени /чл.275 от КТ/. Посочената за нарушена разпоредба на чл. 206, ал.1 от Наредба № 7/23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване предвижда, че не се допускат в експлоатация повдигателни съоръжения без изправни крайни изключватели, с неизпитани въжета, вериги и товарозахватни приспособления. Разпоредбата на чл.206а от същата Наредба предвижда, че работно оборудване, предназначено за повдигане на товари, което е придвижващо се или за което периодично се налага да бъде демонтирано с оглед преместването му на друго място или поради друга технологична причина, се използва само след като се осигури неговата устойчивост, като се имат предвид всички предвидими условия по време на употребата му и естеството на земната повърхност. Нормата на чл.24а, ал.2 от цитираната Наредба предвижда, че когато носещите и другите части на работните места не са достатъчно стабилни, устойчивостта им се осигурява чрез подходящи и безопасни укрепващи приспособления, за да се предотврати всяка случайна и/или нежелана промяна в местоположението на цялото работно място и/или на части от него.
По делото безспорно е установено, че уплътненията на цилиндрите, които отговарят за отварянето на кофата, са скъсани, протекло е масло и конкретният ремонт е следвало да се състои в това да се демонтират тези цилиндри. Естеството на повредената част, както и размерът и

теглото на кофата на челния товарач, изискват тя да бъде добре закрепена - така, че да не се измести и падне по време на ремонта. Поради това е трябвало Б. (като „механошлосер (старши на екип)“ и ръководител на конкретния ремонт) да вземе мерки за по-здраво укрепване на кофата - не с дървени трупчета (както е сторил в случая), а със здрави въжета, подпори и пр., които да не позволят кофата на челния товарач да се премести докато се сменят цилиндрите. В случая такива здрави приспособления не са използвани, но не е безспорно доказано причината за това да е неосигуряването им от страна на работодателя. Установява се, че Б. е работник с дългогодишен стаж в Общинското предприятие, на когото са му възлагани и други ремонти на дефектирали машини. Лицето е преминало изпит по ЗБР, придобило е втора квалификационна група като организатор на производство, имало е и правоспособност да управлява товароподемни кранове и подвижни работни площадки. Следователно е бил достатъчно компетентен и е знаел как следва да се направи ремонта и в частност да се обезопаси кофата от падане/преместване. Като не е предприел съответните действия по обезопасяване на кофата и е преценил, че като я постави „на нож“ това е достатъчно, за да започне ремонта, Б. сам се е поставил в условията на риск за собственото си здраве и живот, както и за това на неговия колега Д., който му е помагал при ремонта. Доколкото не е безспорно доказано дали работодателят не е осигурил здрави въжета, подпори и др. за застопоряване на кофата и е възможно Б. да не е пристъпил към ползването на такива, приемайки, че трупчетата и кофата „на нож“ са достатъчни, то не може с категоричност да се приеме, че отговорността за настъпилата злополука е на работодателя.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 750 евро, представляващо адвокатско възнаграждение с ДДС /625 евро без ДДС/ съгласно договор за правна помощ и съдействие и фактура.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2234/20.06.2026г. по НАХД № 7503/2025г. на СРС, 10 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 23-2500074/17.04.2025г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, да заплати Общинско предприятие „Столично предприятие за третиране на отпадъци“ с ЕИК 0006963272342 сумата от 750 евро за направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.